

De wandeling die we vandaag doen is wederom een gedeelte van de E4. Het gedeelte van de E4 gelegen tussen de dorpen Agia Roumeli en Sougia (Kaap Tripiti ligt er middenin) staat er

om bekend als zijnde zeer gevaarlijk. Op dit stuk zijn er immers al meerdere doden gevallen. Je hebt immers twee dagen nodig om het traject Agia Roumeli-Sougia af te leggen via een zeer ruig landschap.

Op dit traject heb je tevens minstens 6 liter water nodig. De meeste dodelijke slachtoffers zijn dan ook omgekomen door uitdroging. Gelukkig dienen wij maar een half traject te doen.

Tijdens de afdaling maken we een ommetje naar de kust waar we rustig onze picknick kunnen opeten in de schaduw. Op deze plaats staat tevens de tweeschepige kapel Agios Antonios. Het zijn eigenlijk twee Grieks-Orthodoxe kerken. Het zijn er twee voor het geval er eentje

gesloten is door omstandigheden dan kan er nog altijd een viering doorgaan in het tweede kerkje. Op 1 en 2 juli zijn er hier vieringen en is er een festival. Ook dan wordt er hier overnacht. Kretenzers zijn duchtige feestvierders!

Het azuurblauwe water kan niet helderder zijn als hier. Wie een badpak bij heeft en tijd heeft kan hier rustig een baantje trekken. Er zijn, op deze plaats, tevens meerdere natuurlijke zwembaden. De oevers van Agios Antonios zijn voornamelijk bedekt met rotsen en kiezels,

terwijl er veel pijnbomen rond zijn. Deze plek is geschikt voor naturisme, kamperen, vissen en snorkelen. Er zijn geen faciliteiten in de omgeving, alleen zon, bomen en zee! In dit gebied hebben archeologen verschillende graven ontdekt uitgehakt in de rotsen. Ook inscripties werden hier gevonden in hollen en grotten.

Rode actinia of zetomaat is een soort van zeeanemoon. Ze bevestigt zich aan de rotsen zoals een zuignap..Het heeft een groot aantal korte, intrekbare tentakels gerangschikt in 6 concentrische rijen. Het zachte, gladde lijf is rood van kleur met een donkerblauwe rand aan

de basis van de voet. Het is een dier dat zeer tolerant is ten opzichte van de levensomstandigheden en het lijkt erop dat het geen last heeft van variaties in getij, zoutgehalte of temperatuur.

Bij eb trekt de zeetomaat zijn lichaam en tentakels terug tot een compacte bal, die hem de naam "zeetomaat" heeft gegeven. Het is vleesetend en vangt zijn prooi 's nachts door zijn

stekende tentakels in te zetten. Zijn dieet bestaat voornamelijk uit zoöplankton, kleine vissen en schaaldieren en organisch afval dat in het water circuleert.

Ook al is het stekende vermogen van de tentakels relatief zwak en wordt niet gevoeld ter hoogte van onze handen, toch is het aan te raden om de handen goed te wassen na het

hanteren van een actinia omdat achtergebleven stekende cellen op de huid van de handen een risico kunnen vormen op allergische reactie of branderig gevoel op bepaalde meer gevoelige delen van het lichaam, zoals de ogen of de mond bijvoorbeeld.

Bij goed weer kunnen we, heel in de verte, het Griekse eilandje Gavdos zien. Het is het meest zuidelijke eiland van Europa en telt slechts 45 inwoners. Het zijn eigenlijk twee families die er

leven. Ooit woonden er meer dan 8.000 mensen. Dit was gedurende de eerste Byzantijnse periode toen het eiland zelfs een aartsbisschop had.

Tijdens het Venetiaanse bewind werd het eiland verlaten, toen piraten er hun toevlucht zochten. Ondanks de kleine bevolking van Gavdos is er in het hoofdstadje Kastri een postkantoor, een dokter en zelfs een politieagent.

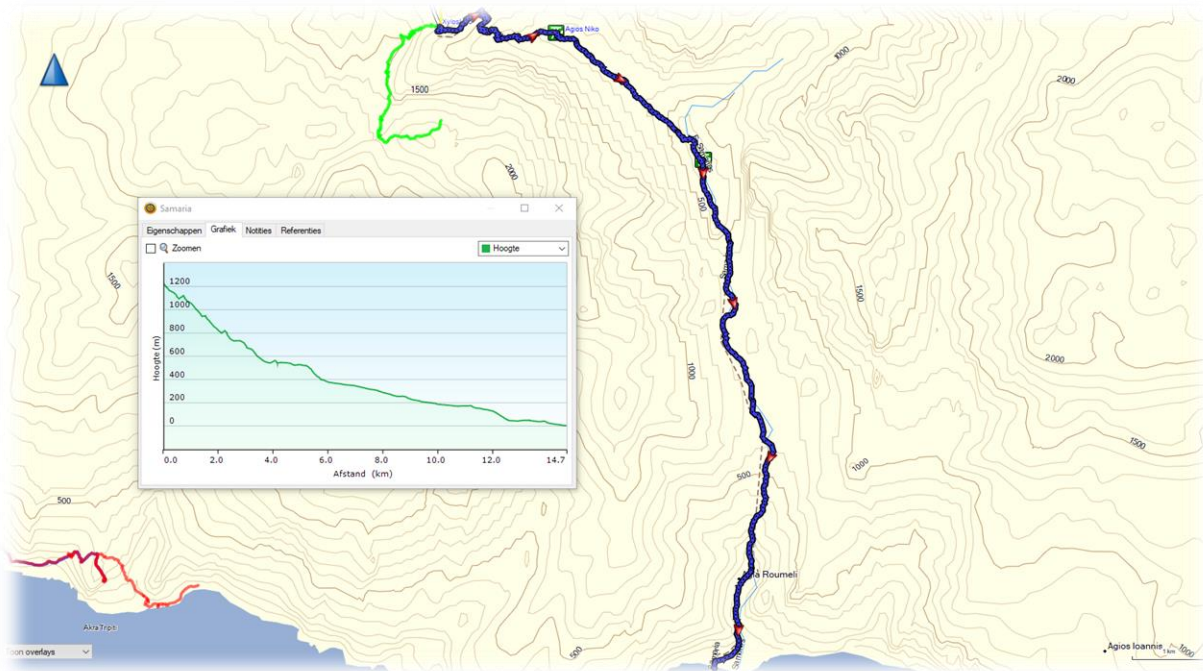
In Gavdos zijn er slechts een paar kamers te huur. Gavdos is 9 km lang en 4,5 km breed. Het heeft geen zoetwaterbronnen en maakt voor de drinkwinning gebruik van in citernen

opgevangen regenwater. Het eiland heeft ook geen eigen energiecentrale en energie wordt opgewekt met generatoren, die 's nachts meestal worden uitgezet. Archeologische vondsten hebben aangetoond dat Gavdos al 3.000 jaar voor Christus bewoond werd. De inwoners worden omschreven als nors en eigenzinnig. Ze houden niet van toeristen of van buitenlanders. Er zijn ook maar weinig Kretenzers die Gavdos bezoeken. Gavdos ligt 36 km ten zuiden van Kreta.

Dinsdag 6 juni 2023

Soort : Wandeling in lijn
Plaats : Samaria kloof
Afstand : 16 km
Stijgen : 100 m
Dalen : 1250 m
Duur : 7 uur

We zijn op weg naar Omalos als we een kudde geiten zien op de rijbaan. De herder was niet te zien, de dieren lopen er vrij rond.

Van in de Samariakloof heb je zicht op de berg Gingilos (2080 m). Van de bijna 40

tweeduizenders van de Lefka Ori (witte bergen) wordt de Gingilos wegens het fantastische uitzicht , vanop de top, het meest bezocht.

De Samariakloof is sedert 1962 een Nationaal Park. Het is de langste bewandelbare kloof van Europa. Op sommige plaatsen zijn de wanden meer dan 500 m hoog.

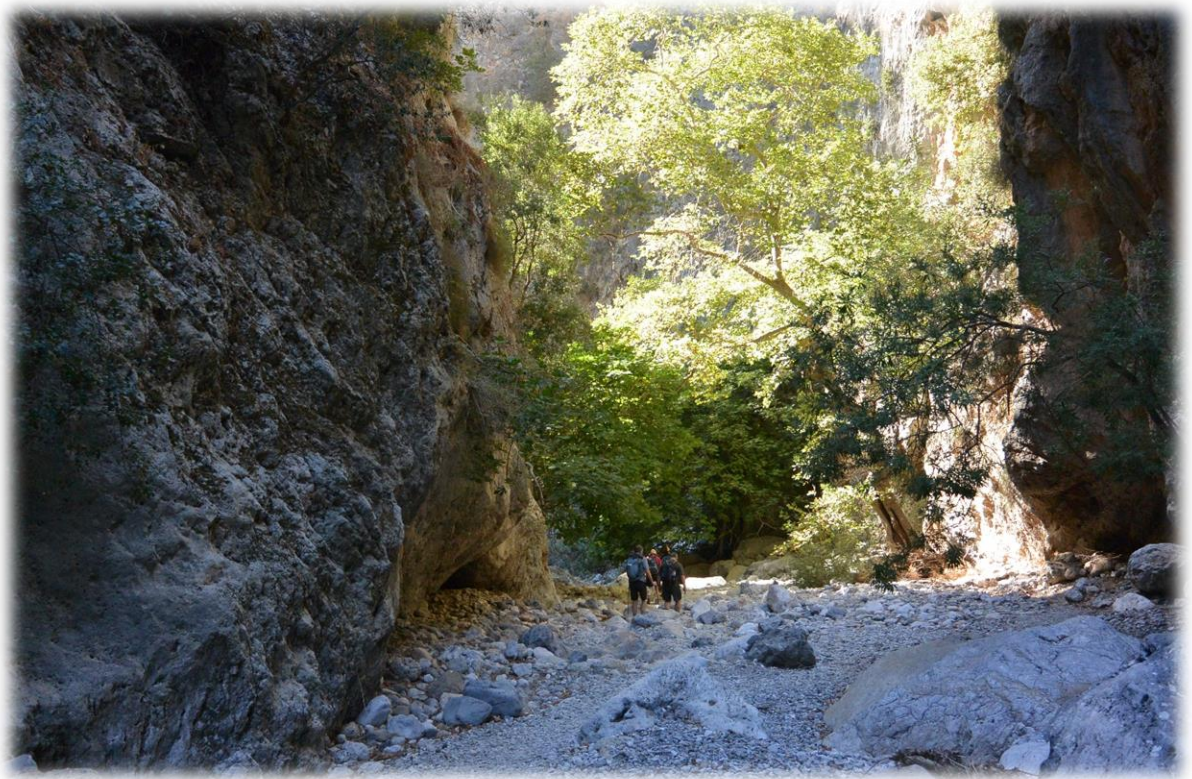
Elke ochtend om 06.00 uur beslist de overheid of ze al dan niet de kloof zullen openstellen voor het publiek. Bij het minste vermoeden dat er een onweer kan plaatsvinden blijft de kloof gesloten. De kloof blijft ook gesloten wanneer de zee te woelig is en de ferry's mogelijks niet aanmeren in Agia Roumeli, het eindpunt van de Samaria-kloof.

Op regelmatige plaatsen is er een hulppost die tevens over een lastdier beschikken om eventuele gekwetsten uit de kloof te brengen.

Het riviertje van de Samariakloof levert het drinkwater voor het dorp op het einde van de kloof, Agia Roumeli.

De weerkundige dienst van Kreta volgt het weer op van minuut tot minuut. Als er zich toch plots een onweer ontwikkelt in de buurt van Kreta wordt de Samaria-kloof meteen

geëvacueerd. Eerst worden de mensen die zich in de buurt van de IJzeren Poort bevinden naar hoger gelegen gebied gebracht. Als er boven de kloof een onweer uitbarst dan stijgt het waterpeil zienderogen, meters hoog, ter hoogte van de IJzeren Poort.

Ook in de Samaria-kloof heb je regelmatig een kapelletje dat toegankelijk is voor het publiek. Maar alle interieuren lijken wel wat op elkaar.

Op regelmatige plaatsen kom je een bronnetje tegen met drinkbaar water. De foto rechts onder, is duidelijk een steeneik.

Ongeveer halverwege de kloof komen we in het oude, niet meer bewoonde dorp, Samaria. Het kerkhof is er nog steeds.

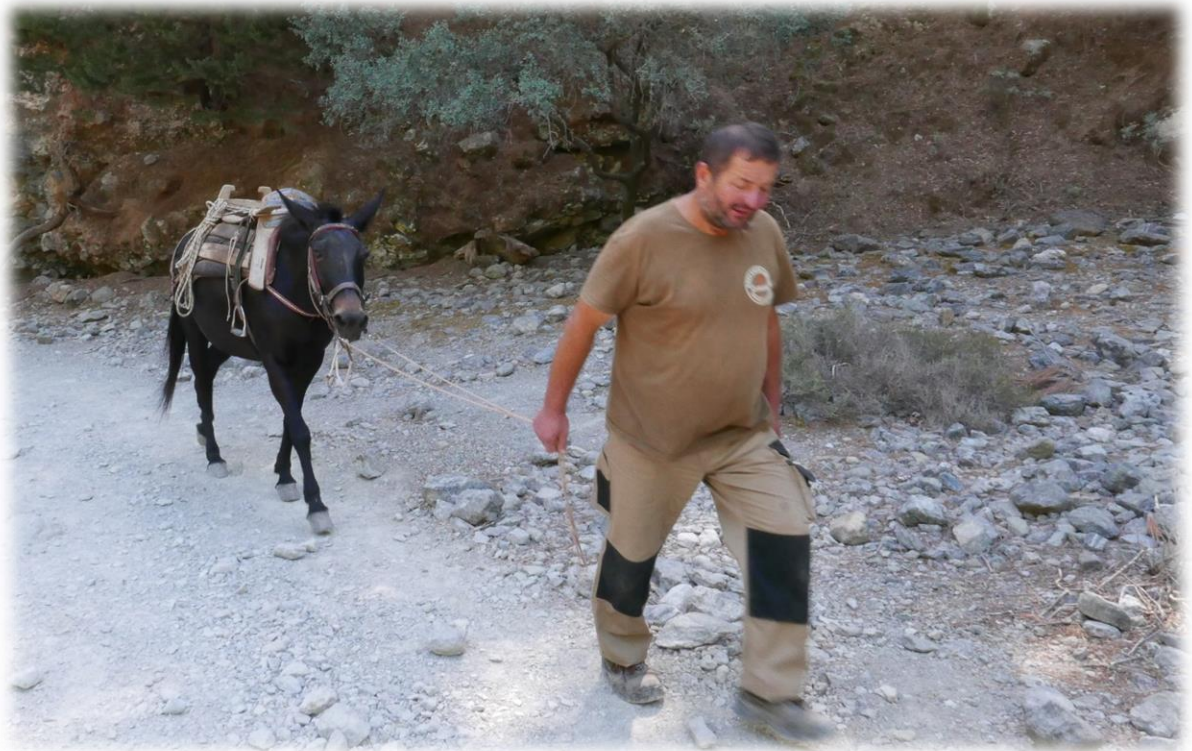

Er leven geen mensen meer in het spookdorpje Samaria. In 1965 zijn hier de laatste bewoners vertrokken.

De Samaria-kloof is open van 1 mei tot half oktober. In de wintermaanden is de kloof gesloten. Boven ligt er immers sneeuw en in de rivierbedding is er dan te veel water.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog wist de Griekse regering op voorhand dat de Duitsers hun land gingen binnenvallen. De tactiek van de Duitsers bestond er in om meteen alle havens te bezetten zodanig dat ze de regeringsleden konden arresteren. De voltallige Griekse regering

wist echter te ontsnappen via de Samaria-kloof. In Agia Roumeli stond er een Engelse onderzeeër hen op te wachten en werd de Griekse regering overgebracht naar Engeland.

Gewone geiten lopen er vrij rond.

De Samaria-kloof is zo'n 14 miljoen jaar geleden ontstaan. Door erosie werd de kloof steeds dieper. In 1962 is de Samariakloof tot nationaal park bestempeld, vanwege de bijzondere planten en zeldzame dieren. (zoals de bedreigde Kri-Kri-geit).

De boer kan hier geen tractor gebruiken. Hij werkt hier nog op de aloude manier. Maar ik zie een doos van Zanusi, zou het misschien een bestelling zijn van Bol.com of van Coolblue?

Je komt van alle schoeisels tegen maar ik heb er ooit één gezien die het deed op blote voeten. Met zoveel volk in de kloof is het onmogelijk om als groep samen te blijven. Elke deelnemer mag dan ook de kloof afdalen op zijn eigen tempo. Verloren lopen kan je er niet, er is maar één weg. Ik blijf bij de laatsten.

Als men op internetforums gaat kijken dan leest men verschrikkelijke verhalen over de Samaria-kloof. Evenwel is deze wandeling niet zo moeilijk als velen beweren. Aan de schoenen en de wandeluitrusting kan je zien dat veel van deze mensen die de kloof afdalen geen echte wandelaars zijn maar zwembadtoeristen die dan op het einde van hun verlof de

Samaria-kloof willen afdalen omdat nu eenmaal iedereen het doet. Het zijn uiteraard die mensen die onderweg in de problemen komen. Van onze groep heeft niemand problemen gehad.

Het smalste gedeelte noemt men de IJzeren Poort maar daar is nooit een poort geweest en niemand weet nog vanwaar deze benaming afkomstig is. Op deze plaats is de kloof minder dan 4 m breed.

Ons taxibedrijf is in handen van de Kretenzer Giorgos maar hij is gehuwd met de Nederlandse Corinne. De dag dat we de wandeling door de Samaria-kloof willen doen, belt Corinne om 07.00 uur naar de weerkundige dienst zodat we er zeker van zijn dat de kloof open is.

In de Libische Zee zwemmen pijlinktvis, zwaardvissen, octopussen, kreeften, dolfijnen, dwergpotvissen en vinvissen. De vinvis (een soort walvis) is de grootste vis die men er

aantref. De vinvis kan tot 26 m lang worden en weegt 30 tot 80 ton. Er leven ook twee haaiensoorten, de grootogvshaai, die totaal ongevaarlijk is voor de mens en de haringhaai.

De haringhaai is wel gevaarlijk voor de mens al zijn aanvallen zeer uitzonderlijk. Als er al eens een mens wordt aangevallen dan is het een duiker in diepere wateren. Uiteraard zijn er nog tientallen andere soorten, kleinere, vissen die men er aantreft.

Muieldieren, ezels en paarden zie ik van jaar tot jaar verminderen. Vermoedelijk gaat het hier om besparingen. Er zijn ook elk jaar minder parkwachters te zien in de kloof.